

sættes i de forskellige Amtsråds kredse, men jeg haaber, at denne Forhandling kan give Anledning til, at der raades Bod paa dette Forhold, saa at Lovens Bestemmelser om, at Barnefaderen skal udrede $\frac{3}{5}$, ikke bliver et dødt Bogstav, men virkelig bliver ført ud i Livet.

Justitsministeren (Steincke): At være enig om at nære Forundring er jo ikke det samme som at opnaa Enighed om, hvad der kommer ud af denne Forundring, og jeg nærer vedblivende en vis Skepsis, idet jeg har set saa ofte i det kommunale Liv, at naar man kommer sammen, saa holder man smukke og ædelmodige Taler om, hvad der burde ske, men naar den praktiske Bestemmelse skal træffes ude omkring af Amtmændene og i Amtsrådene, faar Hensynet til Pengene undertiden en større Betydning, end en hvilken som helst Justitsminister i og for sig, i hvert Tilfælde paa dette Omraade, ønsker.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rasmus Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Rasmussen: Den højtærede Justitsminister sagde, at naar Sagen skulde behandles af Amtmændene og Amtsrådene, saa viste det sig, at det var Hensynet til Pengene, der blev afgørende. Det var selvfølgelig en Fortalelse af den højtærede Justitsminister, for Amtsrådene har intet med den Sag at skaffe; det er udelukkende Amtmændene, der bestemmer det. Jeg vil da fastholde mit Haab om, at naar det bliver betydet fra Landets Justitsminister, at man ønsker baade større Ensartethed og en mere fyldestgørende Sum anvendt paa dette Omraade, at der saa kan komme noget godt ud af Forhandlingerne.

Justitsministeren (Steincke): Den i og for sig nærliggende Slutning, at jeg skulde have gjort mig skyldig i en Fortalelse, er ikke rigtig i dette Tilfælde. Jeg udtalte kun den almindelige Bemærkning, at jeg havde set fra det kommunale Liv saa ofte, at naar en Sag, der altid blev diskuteret baaren af de varmeste Følelser hos dem, der deltog i Diskussionen, kom ud til Amtmændene eller Amtsrådene til praktisk Behandling eller Beslutning, viste det sig, at Hensynet til Pengene spillede en større Rolle, end nogen Justitsminister, heller ikke jeg, satte Pris paa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 5).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924 om Oprettelse af en Valutacentral, jfr. Lov Nr. 183 af 28. Juni 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2713).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Trier: Da Spørgsmaalet om Valutacentralens endelige Skæbne og Eksistens, Udvidelse af dens Myndighed eller Indskrænkning af dens Myndighed hører ind under den Forhandling, der for Øjeblikket finder Sted i det nedsatte Valutaraad, finder jeg paa nærværende Tidspunkt ikke Anledning til andet end at anbefale det foreliggende Lovforslag i Henhold til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget.

Hedegaard: Jeg skal ligesom det ærede Medlem Hr. Trier afholde mig fra en almindelig Valutadebat, da den formentlig vil komme her senere.

Da vi i Foraaret fik denne Lov om en Valutacentral, var det jo med den Motivering, at den skulde hindre al skadelig Spekulation i Kronen. Jeg mener, at den uden